

[Lysholt Hansen.]

for hr. Glistrup besvarede jo ingen af dem, jeg stillede før.

Man drager den sammenligning i forslaget, at det koster 10 kr. pr. indbygger i Tyskland, medens det herhjemme koster mange flere penge. Må jeg så spørge hr. Glistrup: har man med i disse 10 kr. de udgifter, der er til forskningsbibliotekerne, til skolebibliotekerne og de kirkelige biblioteker, som også betales af det offentlige i Tyskland? Så har jeg stillet et konkret spørgsmål. Det har man nemlig ikke. Det vil sige, at når man sammenligner de 10 kr. med en dansk udgift til det samlede biblioteksvæsen, så sammenligner man to reelt usammenlignelige størrelser, dvs. man spørger: hvad er højest, Rundetårn eller et torden-skrald? Det er i virkeligheden det, man gør, når man laver den slags opstillinger.

Jeg vil også stille hr. Glistrup det spørgsmål: er han klar over, for han er jo ordfører for dette forslag, hvor mange penge der i virkeligheden blev brugt til musikbiblioteker i 1973-74, for det var jo det, man var så forarget over? Jeg kender beløbet, nu synes jeg, det kunne være morsomt at høre, om hr. Glistrup kender det, ellers kan han få det at vide af mig senere. Er hr. Glistrup også klar over, at med dette forslag nægter man i virkeligheden 10 pct. af befolkningen, nemlig 1/2 mill. børn, som er under skolepligtig alder, adgang til overhovedet at komme i kontakt med bøger? Er han klar over, at alle de, der går i en række privatskoler og derfor ingen skolebiblioteksadgang har, heller ingen mulighed får for at låne bøger, medmindre de betaler i dyre domme for det, som andre kan låne i skolebiblioteket, også efter hr. Glistrups opfattelse med ret og rimelighed?

Jeg synes også, det er værd — og det spørger jeg hr. Glistrup om han har regnet ud — at gøre opmærksom på, at af det udlån, som man jo nu skal tjene penge ind på ved at kræve 2 kr. for hvert lån, af det udlån, der er i folkebibliotekerne, går 40 pct. eller 22 mill. bind til børn. Det vil altså sige, at man, hvis børnene skal slippe — og det kan de jo altså ved at låne i skolebiblioteket i stedet for — vil lægge et voldsomt pres over på skolebibliotekerne, hvor kommunerne også skal betale. Har man modregnet

disse udgifter, når man regner ud, hvor nemt det er at få udgifterne ud af verden?

Så må jeg måske lige have lov at sige til sidst, at det var jo også meget rart, når et sådant forslag blev fremsat, at man vidste, hvad det drejede sig om. Der står her, at man vil nedlægge biblioteksrådet og overdrage administrationen til ministeriet. Ja men biblioteksrådet har ikke spor med administrationen at gøre, og derfor må det vel — og det spørger jeg hr. Glistrup om — være bibliotekstilsynet, man vil nedlægge, hvis det endelig skulle være. Så var det det, der skulle have stået, og ikke det andet.

Jeg må også gøre opmærksom på, at i § 13 er der direkte uoverensstemmelse mellem lovttekstens bemærkninger og det, der står i selve lovtteksten. I bemærkningerne står der, at der skal betales efter uændrede regler til forfatterne, men i lovtteksten står der, at der skal betales af samtlige bøger i bibliotekerne og i samtlige biblioteker. Det gør man ikke i dag, hr. Glistrup. I dag betaler man kun af bøger, der er i folkebibliotekerne og i skolebibliotekerne, derimod ikke af dem, der er i de videnskabelige biblioteker. Men ifølge forslaget er der simpelt hen ingen overensstemmelse dér, det er derfor, jeg siger, dette forslag kun kan karakteriseres som totalt uegnet til behandling her i tinget.

Kaj V. Andersen (V):

Blot et par enkelte bemærkninger. De to ordførere fra venstrefløjene fandt anledning til at tale om den sorte krone, som det blev udtrykt. Og hr. Wilhjelm antydede, at den sorte kronens minde red mig, således at jeg af den grund tog afstand fra fremskridtspartiets forslag, fordi venstre i virkeligheden i sin tid ønskede en låneafgift indført. Dette er ganske enkelt ukorrekt. Det er en myte, der er opstået. Der var på det tidspunkt tale om besparelser på biblioteksområdet, bestræbelser, som venstre havde, og som venstre oven i købet blev støttet i, moderat ganske vist, men dog støttet i fra lederskribenterne i tidsskriftet Bibliotek 70.

Så fandt man anledning til at foreslå, at man eventuelt kunne indføre en låneafgift på grammofonplader, men ikke på bøger. Gratisprincippet på bogudlånområdet er uantastet også i venstres opfattelse den dag i dag og var det også dengang. Vort syns-